

వాళ్ల ఆస్తి

మండువేసవి. బండలు బద్దలయ్యేవిండ. తీక్షణమైన వడగాలి. పక్కతి అంతా శూన్యంగావుంది.

* * *

మిట్ట మధ్యాహ్నము. సూర్యుడు నడినెత్తిన వున్నాడు. అతని తీక్షణ కిరణ జ్వాలలకు తాళలేక ఎక్కడివాళ్లక్కడ యిండ్లల్లో దూరారు. కాని యీ పాపిష్టిజోక్కోసం తంటాలుపడి వాళ్లుమాత్రం ఎర్రటగ్గిలో కాలేదుమ్ములో బాడుగ బండ్లు లాక్కుంటున్నారు. ఆడవాళ్లు కూడా యిలాంటి సమయంలో తమ పసిపిల్లలను గుడిశెల్లో వదలి ఫ్యాక్టరీలలో పనిజేయటానికి వచ్చారు. ప్రక్కబోసి చెమట్లు దిగ్గరిపోతున్నవి. చెమటపోసిన శరీరంమీద ఫ్యాక్టరీదుమ్ము పొడరదినట్లుంది.

* * *

వెంకి, కూతుర్ని కొడుకుని పసి పిల్లాడివగ్గర కావలిపెట్టి పనిలోకి పోయింది ఫ్యాక్టరీకి. వెంకిభర్త బాడుగబండ్లు లాక్కోటానికి బజారుకెళ్లాడు. పసి పిల్లాడికి పది మాసాలు, కొడుక్కి ఆరేళ్ళు, కూతురికి ఎనిమిదేళ్ళుటాయి. పసి బిడ్డ ఈ వరదాకా నిద్రపోయ్యేడు. యిప్పుడే మేల్కొని ఎండదెబ్బ కాగలేక ఏడ్వసాగాడు. నాలుకఎండించేమోనని కాసినిసీళ్ళు పట్టింది పసి బిడ్డకు వెంకికూతురు. కాసే పూరుకొని మళ్లా రోదన మొదలెట్టాడు. వడగాలికి పాపం ముఖం అంతా పీక్కుపోయింది. యిక కుర్రవాడి ఏడు మాస్తేదెలా? బుడ్డి

పాలు పడదామంటే మొన్ననే వక బేడబుడ్డి తెచ్చుకుంటే రెండు రోజుల్లోనే ఆఖరు అయింది. అందుట్టా బీదవాళ్ళ పిల్లలకు పొట్టలు పెద్దవి. కుర్రాడు ఒకే తీరున ఏడవటం మొదలెట్టాడు. ఏమీ తోచక తమ్ముణ్ణి గుడిసెకు కావలిపెట్టి వెంకికూతురు పిల్లాణ్ణి చంక నేసుకొని బయలుదేరింది.

* * *

ఎండ తీష్టానికి కుర్రాడి మాడు అదిరిపోతుంది. మాడుమీద గుడ్డేనుకొని వుడుకుమమ్ములో కాళ్ళు కాలుతుంటే కళ్లంబడి సీళ్ళు కార్చుకాంటూ చంకలోనుండి జారే కుర్రాణ్ణి పైకెత్తుకుంటూ ఫ్యాక్టరీకెళ్ళింది. తల్లిని చూడగానే పిల్లాడు కేపురుమన్నాడు. వెంకి తలమీద తట్ట అవతలపెట్టి కాళ్ళు చేతుల దుమ్ము కడుక్కొని “మా నాయనే, నేచచ్చిపోయానే ఆకలి అయ్యిందంటే చిట్టితల్లి” అంటూ చేతులు చాచింది. కుర్రాడు తల్లి చేతుల్లోకి దూకాడు.

* * *

వెంకి కుర్రాడికి పాలిస్తూనేవుంది. చెయ్యికుర్రాడిమీదవేసి నిమరుతూ ఒకచేత్తో కూతురి వెండుకలు ముఖంమీదినుండి వెనక్కి లాగుతుంది. యింతలో వెంకి కొడుకును బుడు ఏడుస్తూ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. ఏంటిరా సుబ్బా గుడిశె వదలి వచ్చావు అంది వెంకి. ఏడుస్తూ జవాబు చెప్పనేలేదు కుర్రాడు. కాళ్ళుకాలి ఏడుస్తూన్నాడేమోనని

ఎంచి ‘యిక్కడి కెందువు చచ్చావురా యింకాస్తేవుంటే అప్పవచ్చేది గుడిసెలో నూకలున్నవి. మన గుడిశెలవగ్గర దొంగ ముండాకొడుకులున్నారు’ అని వీవుమీద వొకటి చరిచింది. యింకా పెద్దగా ఏడుస్తూ ‘మన... గూడెంలో... నిప్పంటుకుంద’ని చెప్పాడు.

ఉడి వివగానే వెంకిపాణాలు పైవిపైనే లేచిపోయినవి. వెంటనే వళ్ళో కుర్రాణ్ణి పిల్లకిచ్చి మేనేజరు వద్ద కెళ్లింది. టయిమ్ కానిడే వెళ్ళటానికి వీలేదన్నాడు.

* * *

ఇంతలో పిల్లలాచ్చి రావే అమ్మా! వెళదామన్నారు. పోతే యివ్యాళ కూలి పోతుందనుకొని పిల్లాణ్ణి చంకవేసుకొని పురికింది గుడిశెలవద్దకు వెంకి వెళ్ళేలోపల వెంకి గుడిశెకుకూడా నిప్పంటుకుంది నలువైపుల. వెంకి పిల్లాణ్ణి దించి గుడిశెలో జొరబడ్డది. మళ్లా తిరిగి రాలేక పోయింది నిప్ప మంటవల్ల.

* * *

గుడిశె కాలి కూలబడ్డది. చూస్తుండగానే వెంకి భర్త వచ్చాడు. ‘ఏమిరా! కాలేగుడిశెలో జొరబడే అవసరమేమి వచ్చింద’ని ఆడిగారు జనం. ‘పది రూపాయల నోటొకటి మూటగట్టి దాచుకున్నాం బాబూ, దానికోసం వెళ్ళివుంటుంది బాబు’ అని చెప్పాడు. చూస్తున్న జనం అయ్యో! పాపం అని ఒకపెద్ద నిట్టూర్పుతోనే తమ కర్తవ్యాని సరవేర్చుకున్నారు.